

מי שלא מרחם על בעלי חיים, ה' מעניש אותו העונש

(ע"פ קב הישר, פרק ז') סנהדרין צ"א: **"הקב"ה מודד לאדם מידה כנגד מידה!"**
 רא"ה: **רבי יהודה הנשיא** סבל ייסורים קשים משום שלא ריחם על העגל המובל לשיטיה (כבא מצ')
"כל המרחם על הבריות (גם בעלי חיים) מרחמין עליו משמיים"

גם בעלי חיים מבואר בגמרא, בבא מציעא פ"ה.

גדולי עולם ז"ל היו הולכין בימי הדין במיוחד **להאכיל בעלי חיים** שהיו מסתובבים בחצר כדי לעורר את מידת הרחמים.

הגאון, ר' יעקב אבן צור (היעב"ץ), מגדולי הפוסקים וחכמי ישראל:
החתול הוא 'בן תרבות ובן מלאכה', כי מלאכתו מרובה לצוד עכברים.

שו"ת שאילת יעב"ץ ח"א, י"ז

ערך השולחן: (או"ח, שכ"ד, ב')

בעלי חיים רעבים, אף שהם חיות בר, מצוה לתת להם אוכל גם בשבת.

המנהיג הרוחני וגדול הצדיקים, הרב אליהו לאפיאן זצ"ל, מאכיל חתול בחצר.

קטע מתוך ספר "מרכיצי תורה ומוסר"

"עם היותו אפוץ יראה ורעדה. שפע רבי אליהו תמיד רוך ואהבה, לא רק לאדם הנכבד בעלם, כי גם לבעלי חיים. פעם הבחין בחתלתול מיותם התועה בין ביתני הישיבה בכפר חסידים. מיד נעשה פטרונו של חתלתול זה וראג למחסורו. יודעיו ומכריו הביטו עליו בתימהון, באיזה רוך הוא מציב מדי בוקר את ספל החלב בפני החתול המיילל, ובאיזו ערנה הוא בוחן כל גמיעה.

מעשה בגאון ר' יצחק אלחנן ספקטור שדאג

לחתול בחצר (סופר ע"י הרב מפוניבז')

"... בחצר ביתנו יש חתול אשר כל יום ויום הבאתי חלב להשקותו ועכשיו שיצאתי מן הבית ולא זכרתי למנות ממלא מקומי שיטפל בזה. השקט לא אוכל, אבקש בכל לשון לחוס עלי, ולדאוג לכך, שמישהו יעשה זה במקומי".

תשובות לשאלה: למה לעזור לבעלי חיים כשיש

בני אדם שסובלים?

הרמב"ם: אין הברדל בין צער האדם וצער שאר בע"ח. (מורה נבוכים)

מצוות צער בע"ח היא מצוות "עשה" מדרבנן ומדאורייתא. שאריות מזון לבע"ח רעבים אינם מונעים עזרה לבני אדם. מצוקתם של חתולי הרחוב זועקת לשמיים: חתולים אלה אינם "חיות הפקר", אלא חתולי בר שבוייתו ונגטשו ע"י האדם, שהשתמש בהם כמדריך טבעי ויעיל. בימינו, אין "מזונותיהם מצויין בכל מקום": העיר אינה הטבע, וזל זה מחלות וסבל ואותם אין מי שיושיע! עד מתי נתעלם ונתכחש מסבלם?

רצון ה' שנסלק מבע"ח צער משום הכרת טובה, וכדי לקנות רחמים בליבנו:

החתולים מגנים עלינו מפני מוזיקים, רק מעטים מהם זוכים לחסדי צדיקים ורחמנים הממלאים חובה מוסרית ודתית. שאחרים מתחמקים ממנה בכל מיני תירוצים והסברים שאינם מתאימים כלל לזמננו.

"ורחמיו על כל מעשיו"

"והלכת בדרכיו"

"מה הוא רחום, אף אתה רחום"